

Na ceste do Elfholdu (#28)

Príspevok pridal elwe
©tvrtok, 08 november 2007

„Na ví•azstvo!“ dvihol Baron pohár vysoko nad hlavu. „Na ví•azstvo!“ pripili si ostatní členovia skupiny. Po tom, ako úspešne pomohli vládcovi trpaslíkov a dokonca mu navrátili bájne brnenie – majetok jeho rodu mali v Pevnosti Ohnivého kladiva výhody ako samotní trpasličí obyvatelia. S odmenou vo vreckách si spokojne dopriavali chladivé pivo trpaslíkov, ktorého silná a aromatická chuť bola známa po celom kraji. Ubytovali sa v hostinci a dopriali si zopár dní odpočinku.

Zatiaž, èo sa Krakonoš vo svojej izbe priúèal svojmu arkánnemu umeniu, ostatok družiny sa len vožne pofakoval a oddychoval. Baron sa snažil prenajať si kováenskú dielòu, no ceny ho odradili a Bushido sa popri pití piva márne pokúšal spriazniť s nejakou peknou trpaslíkov.

Dni ubiehali a jedného večera zaèuli pri vedžajšom stole rozhovor, kde sa diskutujúci zmienili o možnosti žahkého zárobku na severe, v elfskej dedine Elfhold. „Zlata vraj majú hajajáj!“ hulákal jeden z nich. „A ani práca vraj nie je ťažká. Nejaké tie zlaté mince sa urèite zídu“ doplnil druhý. „Na severe ale zúri vojna silnejšie ako tu. Sú tam neustále hlásené prepady orkov!“ oponoval tretí, evidentne opatrnejší člen skupiny. „Tam ma nedostanete ani párom volov“ zapojil sa do debaty posledný, zavalitejší prisediaci a riadne si uhol piva z hlineného krèahu. Chvížu sa ešte dohadovali, no napokon sa pustili do hrania kariet a na pôvodnú tému úplne zabudli. „Poèuli ste?“ spýtal sa Bushido s nastraženými ušami ostatku skupiny. „Èrtá sa nám ěalšie dobrodružstvo obávam sa.“ A figliarsky sa usmial. Družina unavená z dlhého niè nerobenia sa rozhodla skoro ihneť. „Ráno teda vyrazíme!“ navrhol Krakonoš povzbudený vežkým stakanom rumu a odpil si ěalší vežký dúšok. Ako sa dohodaj spravili.

Ráno za svitania družina vyrazila z podzemia pevnosti a vydali sme smerom na sever k hustému elfskému lesu. Cesta im ubiehala rýchlo a sklonku dòa už boli hlboko v lese. Rozhodli sa rozbiť tábor a Krakonoš opäť siahol do tajomného imatéria a silnou magickou mocou poèal kúzliť malý, zato vežmi útulný domèek na kuse vožného priestranstva. Kamene sa pohybovali, ukladali sa na seba, menili tvar. Kusy dreva uložené vedža sa predžžovali a mohutneli, aby sa po chvíli ukladali na seba s dokonalou presnosťou. Chata rástla ako z vody, priamo pred udivenými oèami ostatných členov skupiny. Niektoré kmene sa rozpadli a vznikli z nich krásne opracované dosky, ktoré sa zaèali k sebe skladať a tvoriť tak budúci nábytok príbytku. „Úžasnè“, riekol zaujatý Barón a uznanelivo pozeral na kúzliaceho èarodeja a jeho gestá, ktoré prevádzal za mumľania rukami. O 10 minút už stála chajda hotová a skupina vošla dovnútra. Neviditeľný pomocník ktorý bol magicky stvorený vo vnútri domèeka aby im slúžil založil v krbe oheň a upratal po družine veci. „Toto je pohodieka!“ spokojne si pre seba zahundral Zjaec a hodil sa na postež. Dlho si zívól, prevalil sa na bok a zahundral nejasne „dobrú noc“. Ostatní jeho príkladu nasledovali o chvížu neskôr. Nad elfským lesom vyšiel mesiac.

Polnoc sa prehnala krajom a noèný život bol v plnom prúde. Okolo 2 hodiny rannej zrazu Bushido zapoèul èosi ako výkrik. Posadil sa na posteli a zapoèúval sa. Musel sa hodne sústrediť na zvuky z lesa, aby nepoèul len mohutné chrápanie Barona, mžaskanie malého Zjaeca, alebo symetrické odľukovanie Krakonoša s obèasným potiahnutím nosom. Po chvíli sa zvuk opakoval. Áno, muselo to byť ono. Znèlo to síce z diažky, ale znèlo to ako volanie o pomoc. Rýchlo sa postavil a hlasito krikom budil ostatných. „Vstávať banda lenivá!“ máme noènú návštevku! Nieкто tu volá o pomoc a vy tu chrápete!“ Skupina vystrelila na nohy ako obarená. Barón chvížu nešikovne poskakoval, no Bushido mu pomohol nasadiť a zapnúť jeho ťažkú plátovú zbroj. Krakonoš za svoju zamumlal akési sprosčárny a mávol zžahka rukou a palica zaèala svietiť bielym jasným svetlom. Vyšli pre dom.

„Póó-móóó!“ zaznelo kdesi z diali už o poznanie silnejšie. Skupina sa rozbehla tým smerom. Po chvíli predierania sa lesom zba pred sebou v diali strom a na òom vylezeného akèhosi muža. Pod stromom stáli nejaké vežké maèkovité šelmy a snažili sa dosiahnuť na muža v korune. Ako prišli bližšie, jedna zo šeliem si ich všimla a rozbehla sa k nim. „Pozor Lev!“ zakrièal Krakonoš ktorého vedomosti ihneť odhalili identitu tvora. Bushido a Zjaec sa ihneť schovali do tieòu a Baron ostal stáť pred Krakonošom sám. Odvážne sa vrhol na leva a spolu s pomocou Bushida a Zjaeca, ktorí vybehli z tieòu a vrhli sa na ozrutu sa im o chvížku podarilo zver zabiť. Boj vyzeral jednoducho, no pravý boj ich ešte len èakal. Ako náhle si ostatné levy všimli a

zaèuli smrteľný rev svojho druha, vrhli sa ako jeden na skupinu. 5 levov s drápmi ostrými ako èepe meèa a zubami ako dýky sa vrhli zúriivo na svoje obeť. Boj bol neútočný a krvavý. Krvavý dokonca viac ako by si kto mohol myslie. Skupine sa nakoniec síce podarilo príšery pobi, avšak rany na ich telách boli hlboké a z mnohých krvácali tak, ako z ranenej brezy vyteká živica. Neznámy muž zliezol zo stromu a Bushido ho oslovil. „Ako sa volajú šťastní èloveèi?“ Tajomný muž sa naò pozrel poažkávajúc v ruke luk, ktorým ešte pred chvíou strieal po levoch. „Jmenuji se“ mocne šahol lukom o strom až to zapraša. Hnízdol! Bushido prekvapene zamrkal a o krok cúvol. „Ale, ale, pozrime sa“ pomalým krokom podišiel bližšie malý hobit, èistiac si dýkou nechty. Igor saážka prehlto, malý mužik vyzeral nebezpeèe. Krakonoš v pozadí zaèal vetu, no hovoril tak potichu, že ho nikto nepoèul. „No dobre“ zahrnel nakoniec Baronov hlas. „Práve sme ti zachránil život, pokia dobre vidím a ukázkovo sa poobzeral navôkol po mátvych zvieratách. Preto by nám hádam mala patri nejaká viaka!“ zahuèal a odmlèal sa. „Áno, hej.“ bolo poèu za Barónom od svietiacej palice. „Máte pravdu, odpustite mi vzácní páni, myslel som si, že ste asi nejakí banditi. Tých sa tu teraz potuluje vea a ja sa práve vraciam do Arabelu za svojou rodinou so skromným zárobkom ktorý som získal u trpaslíkov. Po ceste som niekde zanechal svoje veci keď ma tieto prekliate zveri zaèali naháa, ale ako náhle ich nájdeme, tak sa vám aspoò skromne, v rámci svojich možností odviaèim.“ Tak sa pobrali naspä. Po ceste však zaèala družina nejaký ialší šuchov v lese a preto sa rozhodli, že preèkajú do rána v domèeku a stratené veci nájdú ráno. Ráno našli rozhádzané veci kupca Igora i jeho vozík a mátvého koa. Igor im daroval za svoju záchranu 2 lieèiace fšaštièky a 100 zlatých, ešte raz poiakoval a pobral sa s vozíkom pomaly smerom k Arabelu. Druhovia ostali v lese sami.

„No, zárobok teda žiadny“ zahundral Zjaec popod svoj èierny fúz „akurát sme dobití jak prasa na zabíjaèke“. „Vykonali sme šachetný skutok, naše èiny budú raz ocenené v inej dimenzii“ odpovedal mu Krakonoš. „No hlavne èi majú v tej dimenzii dostatok zlatých mincí“ riekol si Zjaec skôr pre seba ako odpovei Krakonošovi. Skupina sa pobalila a vydali sa predpokladaným smerom k elfskej dedine. Avšak cesta sem nevedla priamo a asi hodinu strávili hãadaním vhodnej lesnej cestièky, po ktorej by prešiel aj ich voz s koami. Napokon ju našli a pomaly sa po nej pustili. Cesta im kvôli hustému porastu trvala dlho a tak ani na noc do Elfholdu nedorazili. Na sklonku dõa teda opã rozbili tábor, no v hustom lese nebolo kde postavi èarodejný domèek. Bushido sa vybral teda na prieskum okolia. Rýchlo pobehoval po lese sem a tam až nakoniec víazoslávne zvolal: „Našiel som miesto!“ Skupina neveriacky nasledovala mnícha hustým lesom no po pár desiatkach metrov hustý porast konèil a pred nimi ležala malá malebná lúèka s jazierkom. „Vau, výborné miesto“ dodal Krakonoš a pojal sa kúzi svoje zaklínadlo. Po tom, ako vznikol v strede èistinky malý domèek, vydal sa Bushido na lov. Asi hodinu chodil po lese, no nakoniec sa mu podarilo ulovi hviezdicami malého šachovitého zajaca. Toho si stiahol z kože, chutne pripravil, opiekol a zjedol. Nebolo ho vea no jedného dokázal nasýti. Krakonoš so Zjaecom sa pri pohãade na zásoby nasoleného mäsa ktoré jedli každý deò dohodli, že si taktiež doprajú teplú veèeru a vybrali sa chyta ryby do malého jazierka. 2 hodiny však nechytli ani malú belièku a tak nevrly èarodej vystrelil z rúk mocné zaklínadlo a nad jazierko vyletela z jeho rúk ohnivá guãa. Tá explodovala nad jazierkom až rozèerila pokojnú hladinu. Na hladinu vyplávalo zopár mátvych rýb. „Tak a je to“ dodal Krakonoš usmievajúc sa. Zjaec, ktorý si všimol podozrivé zavlnenie vo vode sa však neusmieval, vytiahol si kušu a odstúpil od jazierka. V tom z vody vybehol krokodíl, nasledovaný dvoma jeho druhmi a vrhli sa na èarodeja. Našastie ho zranil iba jeden a prekvapený èarodej ušiel ialej k okraju lesa. Z domèeka sa na krik a hluk vyrútil Braron a Bushido s masťou pusou po králikovi. Ako zbadali nebezpeèné potvory rozbehli sa k nim. Baron klingajúc v aážkej zbroji sotva stíhal Bushidov v anovej košli a skôr ako by si povedal „Chuck“ mu zmizol z oèi. To už kopal do prvého krokodíla a pásou mu masíroval chrbát. Všimol si, ako za ním stojí Krakonoš a na perách pripravené mocné kúzlo. „Kúzli!“ vykrikoval na Bushido. „Ale...“ okúòal sa èarodej. „Neboj sa, kúzli! Rýchlo“ krièal Bushido uhýbajúc sa cvakaniu obrovských èustí. „Ako chceš – zabijáãka streláã“ riekol Krakonoš a z jeho rúk vyletela oslnivá ohnivá guãa. Bushido neèakane rýchlo zareagoval a saltom skoèil dozadu mimo dosah výbuchu. Ohnivá guãa vybuchla a zranila krokodíly. Dva z nich sa spálené a ranené otoèili na útek a tretieho zdolal Zjaec presným zásahom z kuše. Krokodíl padol.

Zatiaò Baron sekal do jazierka meòm a hulákal nieò v zmysle: "Hej, zbabelci, vráte sa o bojujte ako chlapi!!" rozhodol sa Zjaec že spraví krokodíliu polievku. V kulinárskom umení však nevynikal a preto pohádzal do kotlíka aj žlè, kusy èriev a èasti o ktorých si myslel, že budú výborné. Krakonoš pomocou mocného kúzla le preletel ponad jazierko a pozbieral rýchlo zopár plávajúcich rýb. Zjaec ich pridol do krokodílej polievky v celku. Špinavú a kalnú vodu varil do noci. Nakoniec svoje dielo prehlásil za hotové a on, Krakonoš a Barón sa hltavo pustili do jedla. Z výrazu ich tváre sa dalo zãahka vyèíta, že polievka nebude vhodná pre krãa, no hlad ich donútil zjes uvarené sústo. Ráno, poèas toho ako všetci traja bežali vykonáva svoju potrebu do lesíka sa zistilo, že polievka nie je vhodná ani pre bežných dobrodruhov. Bushido po oèku sledoval priateov a ticho sa chichotal.

Po tom, ako ráno vyšlo slnko sa vydali ialej. Po úzkej cestièke sa šlo pomaly, obèas museli odháza nejaké padnuté konáre brániace vozu v ceste. Zrazu sa pred nimi do stromu zapichol šíp. Druhovia zastali a Bushido zodvihol ruky a zvolal: „Prichádzame v mieri, sme dobrodruhovia, ktorí sa chcú necha naja do vašich služieb!“ Chvíku sa niè nedialo, no napokon spoza stromu vyšiel elf. Vysoký svetlovlasý muž mal jemné rysy a v rukách zvieral luk. Nedôverèivo sa pozeral na

druhov, no tí mu vysvetlili prečo idú do Elfholdu a za akým účelom. Elf nakoniec súhlasil a mávol rukou znamenie kdesi do lesa. Z lesa vystúpila celá skupina elfov s lukmi, ktorých si doteraz vôbec nevšimli. „Pokračujte ďalej po tejto ceste na sever a prídete do Elfholdu“ povedal im nakoniec veliteľ elfov a všetci ako na pokyn sa o malú chvíľu stratili v lese. A tak skupina v podvečer tretieho dňa konečne dorazila do malebnej elfskej dediny položenej v korunách stromov a pospájanej visiacimi lávkami, rebríkmi a drevenými prechodmi. Pobrali sa rovno za starostom obce ktorý ich už informovaný od zvedov očakával. Starosta Leon bol vysoký múdry elf, vlasy biele ako mesiac v splne. Napriek dlhému veku vyzeral ako dospelý človek. Pustili sa do reči a Leon skupine prezradil ich prvú úlohu s ktorou ihneď súhlasili. Na severe od dediny sa strácajú zvieratá a on nemôže poslať tak veľkú jednotku aby celú vec prešetrila, pretože v súčasnom vojenskom stave musí udržiavať svoje jednotky na okraji lesov proti invázii orkov aby chránili elfské dediny. Má podozrenie že zvery pustošia orkovia a preto za každú hlavu orka ktorú prinesú im vyplatí 200 zlatých. Napokon si tápnú a poberú sa do hostinca prespať a naerpať síl. Bushido očarený peknými elfkami sa im začína dvoriť. No po chvíli ho pekná elfka v kréme opúšťa a odchádza. Krakonoš sa snaží zaujať ešašníčku Miriel (prezývanú tiež Minèa) svojimi hlbokými vedomosťami a skutočne sa mu to darí. Miriel prekvapená zvláštnym spôsobom dvorenia a zaujatá múdrymi slovami čarodeja sa s ním nakoniec dohodne na nočnej schôdzke u nej doma. Krakonoš si spokojne sadá ku stolu a významne na Bushida dvíha oboje. „Vidíš priateľu, takto sa to robí!“ hrdo svoj úspech zapíja pivom. Zatiaľ ako sa Krakonoš chváli priateľovi, Zjacova malá postava hobita ťahko nakukne Miriel pod sukôu. Zdesene sa zatvári, oči doširoka rýchlo prchá ku stolu a objednáva si trojitý rum. „Krakonoš!“ ticho mu vzrušene šepká. „Nazrel som jej pod sukôu a poviem ti, že taký koberec nemajú ani v tureckom paláci! Koberec nebrať!“ dodáva so strachom v očiach. Krakonoš podgurážený pivom sa však nedá ovplyvniť. Dnes večer hodlal použiť svoju nemagickú hulku! Bushido smutne pokukáva po inej svojej obeti. Šupne teda do seba trojitý rum a odvážne osloví vznešenú elfku sediac pri stole s dvoma elfami. „Ahoj kočka, dáš mi?“ cerí sa opitý mních a potácavo sa drží stola. Urazená dáma odchádza a situáciu zachraňuje Baron, ktorý sa jej zdvorilo ospravedľuje. Napokon sa všetci poberú spať, akurát Krakonoš odchádza po záverečnej k elfke domov. Ráno sa stretávajú a Krakonoš sa s nikým nerozpráva. Po raňajkách vyrážajú z dediny uvedeným smerom peši bez voza a slnko majú vysoko nad hlavou. Netrvalo dlho a...